

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دیپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین – ۳۱ نومبر ۲۰۱۰

برگی از کتاب "طالبان"

نوشته "احمد رشید پاکستانی"

و

تبصره بر آن :

غافل مشو که گریه عابد نماز کرد!!! (۱)

در صفحه ۱۳۵ چاپ المانی این کتاب چنین آمده است:

« دین اسلام در زندگانی مردم عادی افغانستان از موقعیت مرکزی برخوردار است. در جهان اسلام کمتر مردمی سراغ میگردند، که بمانند افغانان در ادای نمازهای پنجگانه یا روزه ماه رمضان و یا ادای زکات، چنین صادقانه و با تقوا عمل کنند. اسلام هسته وحدت اقوام را تشکیل میدهد و در اثنای جهاد، فکتور برانگیزنده مقاومت ملی افغانان به مقابل انگریزها و روسها شمرده میشود.

افغانان اگر درویش اند و یا غنی، کمونیست اند یا شاه و مجاهدین (۲)، در این امر تفاوتی ندارند. وقتی در سال ۱۹۸۸ پادشاه سابق و سالخورده افغانستان را در روم ملاقات کردم، در هنگام مصاحبه به اتاق مجاور شتافت تا به ادای نماز بپردازد. وزیرای کمونست در دفترهای خود، نماز میگزاردند. رزم آوران مجاهدین در وقت نماز جنگ را متوقف میساختند. ملا عمر ساعتها را بر سجاده میگذراند و بعد در همانجا به پرورش افکار ستراتیژیک خود میپردازد. احمد شاه مسعود عملیات جنگی را در وقت نماز قطع میکرد و بعد به خاموشی روحانی میرفت؛ حتی در وقتی که فیر تفنگ و یا آواز مخابرات بیسیم، در فضاء می پیچید. « (۳)

تبصره بر گفته های احمد رشید:

آنچه در سطور بالا از نظر خواننده گرانقدر گذشت، عصاره برداشت احمد رشید پاکستانی را در مورد افغانان و دین و آئین و سرشت و تعلقات ذات البینی شان میرساند.

این ژورنالیست نامدار پاکستانی از شهرت خاصی برخوردار است و تحلیلاتش در بین فرنگیان حکم نص مقدس را پیدا کرده است. وقتی سطور بالا را در کتابش خواندم، انگشت حیرت بدنان گزیدم. بگذارید که نظریاتم را در زمینه بنگارم :

اول از همه باید به صراحت و به جرأت بگویم که دین اسلام انگیزه اتحاد اقوام افغانستان نیست. انگیزه های واقعی پیوند افغانان را باید بدرجه اول در وطندوستی و آزادی پرستی ایشان دانست. افغانان اگر در هر چیز دیگر اختلاف نظر پیدا کنند، وقتی پای حب وطن و حفظ و حراست میهن به میان آید، دست بدست هم میدهند. هیچ افغانی را نخواهید یافت، که وطن خود را تا پای جان دوست نداشته باشد. افغانان از مال و جان و دین و آئین خود میگذرند، مگر از وطن خویش روگردان نیستند. اگر امروز افغانان بنا بر جبر روزگار از یار و دیار

دور مانده اند، باز هم لحظه ای از یاد وطن غافل نیستند. یک باخدای افغان همان اندازه به وطن خود عشق دارد، که یک بیخدا و یک هندو و یهود و نصاری آن.

اگر در جهاد شعارهای اسلامی داده می‌شده اند، بیشتر بر همان شعار عمیق "حب الوطن من الایمان" دین اسلام انهماک دارد.

باشندگان سرزمین افغانستان در همه زمانه ها در مقابل بیگانه و تجاوز مقاومت کرده اند؛ هم پیش از اسلام و هم بعد از آن؛ هم با اسلام و هم بدون اسلام. مقاومت باشندگان این خاک در سیصد سال پیش از مسیح در برابر اسکندر مقدونی و فارسها و خصوصاً مقاومت دوصد ساله مردم ما در برابر استیلای اسلام، شاهد روشنیست بر این نکته که دین فکتور عمده قیامهای ضد بیگانگان نبوده است. به یقین که اگر انگریزها و روسها مسلمان هم می‌بودند، مردم ما ایشان را از خاک خود میراندند.

عمق سطحی نگری احمد رشید به اوجش میرسد، وقتی میگوید که :

« وزرای کمونیست در دفترهای خود، نماز می‌گزارند. »

اول این که یک کمونیست و مترالیست هرگز به دین اعتقاد ندارد، نه به اسلام و نه به هیچ دین و آئین دیگری. کمونیستی که نماز خواند، دیگر کمونیست نیست. جای تعجب است که احمد رشید "رژیم خلق پرچم" را بنابر عرف و افواه عام و عامیانه، کمونیست میخواند. مگر عقل این تحلیلگر "عمیق نظر" هرگز قد نمیداده است، که نماز خواندن داکتر نجیب الله و وزرای وی از روی مردم فریبی و خدعه و نیرنگ بوده است.

اگر او از مصراع "غافل مشو که گربه عابد نماز کرد" حضرت حافظ خبر میداشت، هرگز چنین خام پورته نمیکرد.

توضیحات:

۱ - مصراع دوم از بیت مشهور حضرت حافظ شیرازی :

ای کبک خوش خرام کجا میروی به ناز
غافل مشو که گربه عابد نماز کرد

این مصراع را در دیوانهای مختلف به اشکال مختلف آورده اند. مثلاً در عوض "غافل" کلمه "غره" را جا داده اند و در عوض "عابد" نوشته اند "زاهد". نظر به محتوا و مفهومی که ازین بیت گرفته میشود، کلمات "غافل" و "عابد" هموائی رساتر به موضوع میرسانند. چون به "کبک خوش خرام هشدار میدهد، که از نماز خواندن گربه غافل نباشد، چه چنین کاری به رقم.

"... خم رفتن صیاد آفتهاست مرغان را"

۲ - "مجاهدین" جمع سالم "مجاهد" (در حالت مفعولی) است. و عجب است که این تحلیلگر هنوز ازین باریکی خبر ندارد و آن را "مفرد" می انگارد. اروپائیان هم "مجاهدین" و "طالبان" را کلمات مفرد میپندارند. از فرنگیان و احمد رشید پاکستانی و غیر ذالک مگر چه گله که برادران ایرانی ما هم "طالبان" را به حیث کلمه "مفرد" بکار میبرند.

۳ - صفحه ۱۳۵ ترجمه المانی کتاب احمد رشید پاکستانی، زیر عنوان "طالبان"

Taliban

Verlag C.H.Beck oHG München ۲۰۱۰